

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 304/2016
30.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић, Божидара Вујичића, Снежане Андрејевић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца И. ДОО из Н.Б., чији је пуномоћник М.Ђ., адвокат из Б., против туженог Н.Т. из Б., чији је пуномоћник С.К., адвокат из Б., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3885/14 од 03.06.2015. године, у седници одржаној 30.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3885/14 од 03.06.2015. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3885/14 од 03.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 15279/12 од 05.12.2013. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати 3.151.847,60 динара, са законском затезном каматом почев од 07.10.2013. године па до исплате. Ставом другим изреке, одређена је привремена мера, па је забрањено туженом да до правноснажног окончања поступка отуђује и оптерећује 54% удела Привредног друштва за услуге, трговину и производњу Д.Е. ДОО из Б., као и коришћење и располагање правима из предметног удела који се односи на доношење одлука о оптерећењу и отуђењу имовине Привредног друштва за услуге, трговину и производњу Д.Е. ДОО из Б. и то на непокретностима све ближе означено у изреци, а која мера траје до правноснажног окончања поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка од 839.009,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3885/14 од 03.06.2015. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка

и погрешне примене материјалног права, с тим што је посредно предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, у вези члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 55/14, са применом од 31.05.2014. године), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

У конкретном случају, правноснажном пресудом одлучено је о стицању без основа услед пробијања правне личности и исплати. Побијаном одлуком материјално право није примењено на другачији начин, с обзиром да правни став изражен у одлуци не одступа од правног схватања израженог кроз раније донете судске одлуке Врховног касационог суда. Поред тога, тужени није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега различито одлучивање о тужбеним захтевима самим тим не представља неуједначену судску праксу.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, односно да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 11.08.2004. године, ради накнаде материјалне штете, а вредност предмета спора која је означена у тужби је 2.947.610,87 динара. Поднеском од 21.11.2013. године, тужилац је преиначио тужбу тако што је тражио исплату од укупно 3.151.847,6 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП (у вези члана 13. став 2. и члана 23. став 1. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку – "Службени гласник РС", број 55/14), прописано је да ревизија није дозвољена у

имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, то је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде 3.151.847,6 динара, што на дан подношења односно преиначења тужбе представља динарску противвредност од 27.635,64 евра. Стога се не може код одређивања вредности предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде узети званични курс НБС на дан подношења тужбе, како се то указује у ревизији, већ на дан када је тужилац преиначио тужбу тако што је тражио исплату од 3.151.847,6 динара и то 21.11.2013. године, када је вредност 1 евра износила 114,0501 динара.

Наиме, како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења односно преиначења тужбе, због чега је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**